

În prima parte sunt oferite informații generale privind Curtea Europeană a Drepturilor Omului și activitatea sa, situația României la Curte, statutul Convenției și al jurisprudenței Curții în dreptul intern în baza art. 20 din Constituție precum și câteva exemple de hotărâri ale instanțelor române care au aplicat în jurisprudența CEDO.

În partea a II a este tratată problema privării de libertate în jurisprudența CEDO. Informația este prezentată concis și structurat, chestiunile esențiale menționate fiind exemplificate cu rezumate de hotărâri ale Curții. Parcurgerea rezumatelor este esențială pentru o corectă înțelegere a informațiilor; în plus, rezumatele hotărârilor oferă exemple concrete de aplicare, redând și raționamentul Curții, raționament mai greu de expus într-o formă concisă și structurată ca elementele de teorie.

În această parte a II a, după o scurtă introducere, este analizată definiția privării de libertate și factorii relevanți pentru a aprecia dacă o asemenea privare a avut loc pentru ca apoi să fie expuse tipurile relevante de privare de libertate permise de Convenție (după condamnarea într-un proces penal (i), pentru neexecutarea unei obligații dispuse de o instanță (ii) și reținerea/arestarea preventivă (iii)).

Ulterior sunt analizate garanțiile esențiale care trebuie oferite de stat în baza Convenției în cazul privărilor de libertate.

În primul rând, este analizată garanția legalității ingerinței în dreptul la libertate: orice privare de libertate trebuie să fie legală, în sensul special pe care această sintagmă îl are în jurisprudența Curții (respectarea dreptului intern care trebuie, la rândul său, să respecte Convenția).

Apoi sunt analizate garanțiile speciale aplicabile în cazul arestării preventive: aducerea de îndată în fața unui judecător și durata rezonabilă a arestării preventive (cu toate etapele de raționament pe care aceasta din urmă le presupune).

În sfârșit, sunt analizate și restul garanțiilor generale – dreptul la informare despre cauza privării de libertate, dreptul la despăgubire pentru privare de libertate și dreptul de a contesta privarea de libertate (habeas corpus) cu toate garanțiile pe care aceasta din urmă le presupune (termenul scurt,

accesul la avocat, egalitatea armelor și contradictorialitatea, accesul la dosarul de urmărire penală, etc.)